

Ծնորիքը (բառին ստուգաբանությունն իսկ այդ կը թելադրէ), ձրի կը տրուի: Եւ տուողը Աստուած է: Տրուածը Սուրբ Հոգիին շնորհներն են: Եւ զանոնք ընդունողները շնորհալի կը դառնան: Եւ բարերէր հոգի մէջ ցանուած հունտերուն նման պտուղներ կու տան մէկի տեղ հարիւր: Նոյն հոգին է նաեւ որ սէր է եւ սիրող: Եւ մեզի կը սորվեցնէ Աստուծոյ սէրը, ընկերոջ սէրը եւ սէրը ամէն բարի բաներու: Եւ ուր որ կը պակսի այդ շնորհքը, կը պակսի նաեւ սէրը: Փոխարէն՝ քայքայում եւ դժբախտութիւն միայն կը ստեղծուի: Անսէր, անջուր, անապատ:

Մինչեւ իսկ այսպիսի դժբախտութեանց ցանցին մէջ, այդ մոռայլ փարատող շող մըն է Սուրբ Հոգիին ներկայութիւնը:

Ան միխթարութիւն է, նաեւ՝ միխթարիչը: Անոր կը փարիմք կեանքի բոլոր դժբախտ պատահարներուն: Հայերէն լեզուին մէջ հայու հոգիին նկարագիրը կ'արտայայտեն ասանկանքներ, ասութիւններ, որոնց մէջէն կ'ընդգնդարենք շունչը յաւերժութեան, կամքը անընկճելիութեան, թոխշը տեսիլքներու: «Հոգիդ ողջ մնայ», «Հոգի է ամբողջ», «Սուրբ Հոգիով միխթարուիս», «Հոգիդ ուտեմ»: Ծատ հաւանաբար օտար լեզուներով անթարգմանելի արտայայտութիւններ:

«Հոգիդ ողջ մնայ»: Եթէ հոգիդ ողջ է, ոչինչ կրնայ քեզ կործանել: Այս է հաւատքը հոյ ընտանիքին՝ Հայ եկեղեցիին սրբութիւններով եւ աւանդութիւններով սնած:

Թ.Ա.Մ.

ԿՐՈՆԱԿԱՆ

ԵԹԷ ԲՐԻՍՏՈՍ ՅԱՅՏՆՈՒԻ ՀԻՄԱ

Արտօնուած չենք կասկածելու Բրիստոսի մեզի հետ յարածամ ներկայութեան մասին, քանի որ ինք էր որ յայտարարեց, ըստ Մատթեոսի Աւետարանի վերջին համարներուն, թէ «ամէն օր ես ձեզի հետ եմ միմչեւ աշխարհի վերջը»:

Հետեւաբար Ան այժմ մեզի հետ է, այնպէս ինչպէս անցեալին, եւ յաւիտեանս մեզի հետ պիտի շարունակէ ըլլալ:

Մենք կը զգանք իր ներկայութիւնը ամէն անգամ երբ կը համոզուինք եւ իր անունը կը յիշենք: Ան մեզ հաւատքով եւ յոյսով կը ներշնչէ:

Ամ անկիզբ եւ ամվերջ է: Այս խորհուրդը շատ պարզ եւ հասկմալի կերպով յայտարարուած է Աւետարանի մէջ Քրիստոսի խօսքերով: «Արքահամէն առաջ գոյութիւն ունէի»:

Բայց, հոգեկամ միխթարանքի համար, վայրկեան մը երեսակայեմք թէ աշխարհը ի՞նչ վիճակի մէջ պիտի ըլլայ, եթէ Յիսուս, որ հոգեպէս ներկայ է մեր մէջ, այս վայրկեանի մեր մէջ գտնուի:

Գուշակութիւններ կան որ աշխարհի վերջը արդէն մօտեցած է:

Քրիստոս չէ՞ր որ խոստացաւ թէ դարձեալ մարմնով աշխարհի պիտի գար ժամանակներու վերջը, դատելու համար ողջերն ու մեռելները: Այն ժամանակ իր յայտնութիւնը մէկ բան միայն պիտի նշանակէ, որ աշխարհը արդէն հասած է իր աւարտին: Այն ատեն հրաշքներ պիտի գործուին եւ պիտի փոխուի պատմութեան ընթացքը, որ այնուհետեւ պիտի չըլլայ այն՝ ինչ որ էր:

Մենք ներկայիս կ'ապրինք աշխարհի գիտական զարգացման եւ թեքմիք շրջանին մէջ: Ներկայ ժամանակներու, քաղաքակրթութիւններն ու մշակոյթները ուրիշ բաներու համար կը ծառայեն: Կուտակուի վտանգաւոր զենքերու, որոնք կը ծառայեն զանգուածային կործանումներու, ցեղային խտրականութեան, անարդարութեան եւ հաւատքի թուլացման: Այս բոլորն մարդկութիւնը պիտի զերծ կացուցուի եթէ բոլորովին չստեղծուին այն մեքենաներն ու սարքաւորումները, որոնցմով կը կառուցուին վերոյիշեալ զենքերը:

Թերեւս, մախնադարեան մարդը, իր պարզ մտածողութեամբ, իր ամմեղունակ ու երեսնայական մտայնութեամբ աւելի մօտիկ կը զգար ինքզինք իր Արարիչին, քան թէ ժամանակակից մարդիկ՝ իրենց հիւլեակամ եւ միայն ռուբերով եւ հոթիրներով ու թմրեցուցիչներով, որոնք արդիւնքը եղաւ «Տախաու»ի, «Մայ Լէյ»ի եւ «Տէր Զօր»ի բնաշնչման կեդրոնները:

Բայց այս բոլորը չէին ամլայտացած: Ներկայ նեխած շրջապատին, շրջապատող աշխարհի սեւ գիշերներուն մէջէն մենք դեռ կը լսենք Աստուծոյ համղեպ փրկութեան կոչեր ու աղաղակներ: Հակառակ որ սատաման սխալ ճամբայ կ'առաջնորդէ մարդուն, մարդը չէ մոռցած որ ան ստեղծուած է Աստուծոյ կողմէ:

Մարդիկ այսօր հաւատքի ծառաւ ունին եւ փրկութեան կարօտը կը զգան: Ամոնք իրենց մանկութեան ամմեղ օրերը կը յիշեն, եւ իրենց կը թուի թէ դրախտի մէջ կ'ապրէին այն ատեն, դեռ երբ չէին ճաշակած բարիի եւ չարի ծառի Պտուղը:

Սովետական Միութեան տարածքին եւ Լուրսի մէջ հրաշքներ կը գործուին: Վերջերս Ամմանի մէջ նշխար մը յանկարծ սկսած է արիւնիլ եկեղեցիի մը մէջ: Հազարաւոր մարդիկ հոն փութացած են եւ իրենց մատները թաթխած արիւնին մէջ եւ իրենց երեսները լուացած անով:

Եթէ ամբոխներ ապշած են այս հրաշքներով, ի՞նչ պիտի ընէին եթէ յանկարծ Մեսիան յայտնուէր: Միլիոնաւոր մարդիկ իրենց գործերը պիտի թողէին եւ ծմրադիր պիտի փութային իրենց Տէրը դիմաւորելու:

Արդեօք պիտի գա՞յ Ամ հրեղէն ամպերու ընդմէջէն, կայծակներով ու որոտումներով: Արդեօք մախ յալտեմական քաղաք Երուսաղէմ պիտի գա: Արդեօք դարերով փակուած ողորմութեան դարպասները պիտի բացուի՞ն եւ պիտի դիմաւորեն Մեսիային:

Արդեօք իր գալուստով վերջ պիտի գտնէ՞ր իր Եկեղեցին: Այնպէս ինչպէս որ Մեռեալ Մովսիս պատուածքները (Scrolls) կասկածներ արթնցուցին որ Քրիստոնէական Եկեղեցին կրնայ արմատականօրէն խախտիլ: Ես կասկած չունիմ որ Քրիստոսի գալուստը մեծ ամբոխներու կողմէ բուռն դիմադրութիւն պիտի գտնէ:

Ան այժմ, մենք մեր անձնական տեսակէտն է որ կը յայտնենք: Բայց արդեօք Յիսուս ի՞նչ պիտի խորհի մեր մասին, երբ Ամ մեր մէջ քալէ եւ ականատես ըլլայ աշխարհի ժողովուրդներու բարոյական անկումին եւ Եկեղեցիներու միմիանց հետ անհամաձայնութեան: Արդեօք Ամ պիտի չգայթակղի: Ի՞նչ պիտի ընէ, խարազանը պիտէ առնէ՞ եւ Տաճարէն դուրս պիտի վճռուէ սատամային:

Եթէ մարդ արարածը Մեսիային կարիքը կը զգայ ներկայ փոթորկայոյց օրերուն, ատոր յարմար ժամանակն է: Աշխարհը արդէն դամոկղօրէն դէպի գաղիվայր կ'ընթանայ:

ԴԱԻԻԹ ԵՊՍ. ՍԱՀԱԿԵԱՆ
Լուսարարապետ Ս. Աթոռոյ

Ծանօթ .— Խօսուած Ամզերէն լեզուով Լուսերական եկեղեցւոյ Ներկայացուցչական ժողովականներու առջեւ, առաւօտեան խորհրդածութեան պահուն, 1 Մայիս 1991 ին, իրենց ժողովասրահին մէջ: